

Hyvät kohta lakitettavat ylioppilaat, Hellun opiskelijat täällä salissa ja luokahuoneissa, arvoisat juhlavieraat!

Odotettu ja toivottu juhla on käsillä, sinun juhlas, valmistuva ylioppilas. Osan teistä koulutaival sujui suoraviivaisesti ja helposti, teitte hurjan määrän opintopisteitä ja ylioppilastodistuksessa komeilee rivi hyviä arvosanoja. Toisilla teistä koulupolku takkuili ja tarvitsitte apua ja tukea, jotta saitte kaiken valmiiksi ajoissa. Kaikkien teidän suoritukseenne on arvokas, odotettu ja toivottu, iloinen ja ihmeellinenkin. Tämä on hieno piirre nykylukiossa, koulutaipaleen voi suorittaa monella tapaa, koulusuorituksensa saa sovittaa itselleen sopivaksi, ja tukea löytyy sitä tarvitseville yhtä lailla kuin haasteita niitä kaipaaville. Tänään saan onnitella teitä kaikkia, jakaa todistuksenne ja julistaa teidät ylioppilaisiksi.

Sinä nuori ylioppilas, olet juuri valmistumassa lukiosta. Luokassa streemiä seuraavilla on vielä opiskelua jäljellä enemmän tai vähemmän. Tekin valmistutte aikananne. Valmistutte, mutta mihin? Maailma tuntuu kovin epävakailta ja tulevaisuus epämääräiseltä. Euroopassa soditaan, suurvaltaan on valittu presidentti, jonka käytöstä ei voi ennakoida, ilmastonmuutos etenee, taudit jylläävät. On tässä maailmassa kuitenkin paljon kaunista ja hyvää, eilen puhetta kirjoittaessani ulkona paistoi aurinko ja puut olivat lumipitsin koristamat. Joulua ja loma lähestyy meillä kaikilla, hyvää musiikkia ja taidetta tehdään jatkuvasti, syömme entistä enemmän kasvispainotteista ruokaa, tähdet loistavat kirkkaimmin pimeässä, täällä lukiossa on syyslukukauden aikana opittu paljon uusia asioita ja saatu monia uusia ystäviä, useimmiten kunnioitamme toisiamme ja toimimme järkevasti, jopa vaalitappion jälkeen voi todeta olevansa täynnä kiitollisuutta, muutamia hyviä asioita mainitakseni. Tulevaisuusnäkökymät ovat siis oikein hyvin.

Ulkomaantoimittaja Heikki Aittokoski kirjoitti viimekeväisessä artikkelissaan valmistuville: ”Ymmärrä tämä: Elämäsi on aina kesken.” Artikkelissa kerrottiin Nelson Mandelan suhtautumisesta pitkään vankila-aikaansa. Vankilassa hän kirjoitti kirjeitä ja suunnitteli tulevaa. Hän kirjoitti mm. näin: ”Toivo on väkevä voima. Jos suurilla vastoinkäymisillä olisi fyysisten esineiden paino, me olisimme kauan sitten lyhyistyneet niiden alle, tai olisimme kumaraselkäisiä, askeleltamme horjuvia, kasvomme raskasmielisyyden ja kertakaikkisen epätoivon sävyttämiä. Mutta koko kehoni sykkii elämää ja on tulevaisuuden toivoa täynnä!”

Tulevaisuuden toivo! Sitä toivon meillä kaikilla olevan paljon. Mutta mitä toivo oikeastaan on? Nopeasti googlaamalla selviää, että ”Toivo on mielentila, joka tarkoittaa sitä, että ihminen odottaa tulevaisuudelta jotain hyvää. Luottamus on toivoakin vahvempi myönteinen odotus: uskoa siihen, että asiat menevät parhain päin. Yleisenä elämänasenteena toivo ja luottamus tarkoittavat optimismia eli sitä, että katsoo eteenpäin mieluummin valoisin kuin synkin mielin.” Yhtä lailla kuin toivon itselleni, meille opettajille, kaikille teille opiskelijoille luokahuoneissa, juhlaan osallistuville vieraille, toivon tätä vahvaa tulevaisuuden uskoa juuri sinulle valmistuva ylioppilas! Olet saanut kattavan yleissivistyksen kouluaikanasasi. Uskon, että olet oppinut kipeämäänsä ennakkoluulojen yli, väistämään pelkistettyjä ja lukkoon lyötyjä määrittelyjä ja avartamaan käsityksiäsi itsestäsi osana todellisuutta. Nämä määritelmät filosofi Arto O. Salosen listasi teidän nuorten parhaimmillaan omaavan. Hän listasi myös ne tulevaisuuden taidot, joita toivon ja uskonkin teidän kaikkien saavuttaneen täällä lukiossa. Nämä tärkeät tulevaisuudessa tarvittavat taidot ovat 1. luova ajattelu, 2. analyttinen

ajattelu, 3. systemaattinen ajattelu, 4. uteliaisuus ja uuden oppiminen sekä 5. sitkeys, joustavuus ja mukautuvuus. Minä uskon teillä kaikilla olevan näitä ominaisuuksia, myös siellä luokkahuoneissa.

Aloitin tänä syksynä lukiomme ensimmäisen vuoden opiskelijoiden kanssa kertomalla, että olette jokainen tärkeitä. Jokainen teistä, siellä luokissa ja täällä salissa, jokainen opettaja ja henkilökunnan jäsen, jokainen teistä valmistuvista ylioppilaista, olette tärkeitä ja ainutlaatuisia. Ilman teitä ei olisi meitä, tätä yhteisöä. Tämä on meidän toivomme. Meidän toivomme, vaikka elämämme on aina kesken, tämä on meidän toivomme aina silloinkin, kun saamme todistuksen ”valmistunut ylioppilaaksi, valmistunut ammattiin”, elämämme on aina kesken, aina menossa kohti toivoa.

Jokaisen ihmisen ainutlaatuisuus on tärkein resurssi, mikä meillä on yhteisöinä, yhteiskuntana ja ihmiskuntana. Onnittelten sinua Hellun opiskelija ja Hellusta valmistuva ylioppilas!